

DE STER VAN NEDERLAND

15 FEBRUARI 1933

No. 4

38e JAARGANG

»Blijf niet weg omdat de Kerk niet volmaakt is. Hoe eenzaam zoudt gij u gevoelen in een volmaakte Kerk.«

HOE MEN HEMELZEGEN VERKRIJGT

Door Ouderling Joseph Fielding Smith, van de Raad der Twaalven

„En er stond één in hun midden, die aan God gelijk was, en Hij zeide tot degenen die bij Hem waren: Wij zullen nederdalen, want er is aldaar ruimte, en wij zullen van deze bouwstoffen nemen, en wij zullen eene aarde maken waarop dezen kunnen wonen;

En wij zullen hen hiermede beproeven, om te zien of zij alles willen doen, wat ook de Heere hun God hun zal gebieden;

En aan hen die hun eersten staat behouden, zal toegevoegd worden; en zij die hun eersten staat niet behouden, zullen geen glorie hebben in hetzelfde rijk als degenen die hun eersten staat behouden; en zij die hun tweeden staat behouden, zullen glorie toegevoegd krijgen op hunne hoofden voor eeuwig en altoos.”

(Abraham 3:22-26).

Als een beloning voor getrouwheid

Deze woorden, welke ik voorgelezen heb, geven ons een kort begrip van ons bestaan. Het zijn woorden van Jezus Christus,

geuit in den vooraardschen staat. Wij leeren er uit, dat wij in deze wereld zijn wegens ons gehoorzaam-zijn aan vroegere geboden en wetten. Wij vertoeven hier op aarde, in dezen sterfelijken staat, maken al de wisselvalligheden van dit leven door, omdat vroeger getrouw-zijn ons aanspraak gaf op deze stoffelijke hulself. Een-derde van het heir des hemelsch was rebelsch en daarom werd hun dezen grooten en heerlijken zegen ontzegd. Maar wij zijn hier op proef. Dit wordt de proeftijdstaat genoemd. Wij zijn hier om getoetst en beproefd te worden, om waardig bevonden te worden, verhooging te ontvangen in het koninkrijk Gods, om terug te keeren in Zijn tegenwoordigheid, om Zijn zoons en dochters te worden, met aanspraak op een volheid, of om andere belooningen te ontvangen, volgens de werken van mindere graden van gewicht.

Alle dingen geestelijk bij den Heer

Ik wensch een gedeelte van den mij toegewezen tijd te besteden aan het spreken over tijdelijke en geestelijke dingen, als ik ze zoo mag aanduiden. De Heere heeft die dingen zoo genoemd zoodat wij ze zouden kunnen verstaan. Maar voor Hem bestaan er geen tijdelijke dingen. Dit zijn Zijn woorden :

„Sprekende tot u opdat gij natuurlijkerwijs verstaan moogt, doch tot Mijzelven hebben Mijne werken geen einde, noch begin; doch het is u gegeven dat gij verstaan moogt omdat gij Mij gevraagd hebt en eensgezind zijt.

„Daarom, voorwaar zeg Ik u, dat alle dingen geestelijk voor Mij zijn, en nimmer heb Ik u eene wet gegeven welke tijdelijk is; noch aan eenig mensch, noch den kinderen der menschen; noch aan Adam, uwen vader, dien Ik geschapen heb.

„Ziet, Ik gaf hem, dat hij voor zichzelf kon handelen; en Ik gaf hem geboden, doch geen tijdelijke, want Mijne geboden zijn geestelijk; zij zijn niet natuurlijk noch tijdelijk, noch vleeschelijk of zinnelijk”.

Niettemin gebruikt de Heer deze uitdrukkingen en spreekt omtrent tijdelijke dingen, opdat wij verstaan mogen. Natuurlijkerwijs zijn wij, in den sterfelijken staat vertoevend, van verandering omgeven, en zijn alle dingen aan verandering onderhevig; en het einde maar niet het begin aanschouwend, besluiten wij natuurlijkerwijs dat er tijdelijke dingen zijn. Alles in dit leven is sterfelijk en toch is er in de oogen des Heeren niets dan eeuwigheid en zijn alle dingen eeuwig.

Macht om zelf te kiezen

In deze wereld, zooals gij hebt kunnen merken in het door mij gelezene, heeft de Heer den mensch het vermogen gegeven, zelfstandig op te treden. Wij worden niet gedwongen, er is geen dwang in de Kerk. Aan een ieder is die vrijheid verleend uit krachte van de hem door onzen Vader in den hemel gegeven macht om voor zichzelf te kiezen wat hij doen wil.

Een van de oude profeten op het Amerikaansche vasteland

heeft dit heel mooi opgesomd, en ik wensch het u voor te lezen. Het is Alma die spreekt:

„Want ik weet dat God aan de menschen geeft volgens hun verlangen, hetzij tot den dood of tot het leven; ja, ik weet dat Hij den menschen beedeelt volgens hunnen wil, òf tot zaligheid òf tot verwoesting.

„En ik weet dat goed en kwaad tot alle menschen gekomen zijn; hij die geen goed van kwaad weet te onderscheiden is blaamloos; maar hij die èn goed èn kwaad kent, aan hem wordt volgens zijn verlangen gegeven, hetzij hij goed of kwaad verlangt, leven of dood blijdschap of gewetenswroeging”.

Een vroeger profeet, de stichter van het menschenras op het westelijke vasteland, heeft ons eveneens deze informatie gegeven, volstrekt niet nieuw, zooals hij haar geeft, geschreven in de openbaringen Gods, maar hij zegt:

„De Heere God gaf den mensch dat hij voor zichzelf diende te handelen. Daarom zoude de mensch niet voor zichzelf kunnen handelen, tenzij hij door het een of ander verlokt werd.”

Dat wil zeggen: door de macht der gerechtigheid of de macht van het kwade. Hieruit merken wij dat oppositie noodig is. Wij moeten verlokt worden. Wij zijn aan verzoeking onderhevig. Wij zijn onderhevig aan al de euvels van het vleesch zoowel als aan de leiding van den Heiligen Geest. En als wilsvrijen hebben wij het recht, het groote van God geschonken recht, voor onszelf te kiezen, en wij zullen gerechtigheid en eeuwig leven kunnen kiezen of wij zullen den dood kunnen kiezen door de geboden des Heeren te veronachtzamen.

Een tijdelijke wet

Ik zeide dat ik over enkele tijdelijke dingen zou gaan spreken. Ik moet mij haasten om dit te doen. Bij den aanvang van deze Conferentie heeft President Grant cijfers afgelezen van gelden uitgegeven ten bate van de kerkleden, aan onderwijs, aan tempelwerk, aan kerkgebouwen, aan armenzorg en verschillende andere doeleinden. Ik wensch Uw aandacht op het feit te vestigen, dat er geen geld voor deze doeleinden besteed kan worden tenzij het ontvangen worde, en de Heer heeft een wet gegeven voor het verkrijgen van deze inkomsten: de tiendwet, een zeer gewichtige wet. Het schijnt mij toe dat iemand die lidmaat is van deze Kerk beslist ontrouw is, zeer stellig niet den aard van dit werk of zijn plicht begrijpt, als hij nalaat zijn tienden te betalen.

Een belofte en waarschuwing

Ik wil u enkele woorden voorlezen van een vroegeren President van de Kerk: President Lorenzo Snow, meer dan dertig jaar geleden geuit, maar even waar en verplichtend voor het volk van heden als toen zijn woorden geuit werden. Hij zeide:

„Leert den kinderen tienden te betalen, zoodat die wet onafgebroken nageleefd moge worden. Als wij deze wet waarnemen, zal de Heere ons bewaren, wat onze vijanden ook mogen doen.”

Wat een wonderbare belofte! En het schijnt mij toe, dat wij haar zoo weinig op prijs stellen. Voorts zegt hij:

„Omdat wij Zijn zonen en dochters zijn heeft Hij ons lief en heeft Hij ons onze vergeetachtigheid met betrekking tot deze heilige wet in het verleden vergeven, maar Hij zal u en mij niet langer vergeven. Ik zeg het in den naam des Heeren. Hij zal dit volk niet langer vergeven als wij voort blijven gaan op deze talmende manier tienden te betalen. Wij zullen verspreid worden zoo zeker als het volk van Jackson Graafschap verspreid werd. Het is zoo waar als God waar is.”

Ik vestig Uw aandacht op het feit dat dit van iemand komt die het recht had te spreken in den naam des Heeren en bevelen te geven. Hij gaat verder voort:

„Degenen die deze wet niet zullen naleven hebben geen aanspraak op de zegeningen.”

Ik zal den tijd er niet af nemen, hoe gaarne ik het ook zou willen, verder te lezen, omdat zich in deze uitdrukkingen, die ik voorgelezen heb, voldoende gedachtenvoedsel bevindt om ons dagen lang bezig te houden.

Moge de Heer de Heiligen der laatste dagen zegenen en leiden en hen in het pad der gerechtigheid houden, in het pad der waarheid. Wij moeten de standaards van Zion hoog houden. Dat wij het mogen doen, bid ik in den naam van Jezus Christus. Amen.

ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR MAART 1933

AVONDMAALSVERS.

Hij leeft! In ootmoed zitten w' aan
 Waar heil'ge zinnebeelden staan,
 En trachten, volgers van den Heer,
 Zijn wil te doen, Zijn naam ter eer.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING.

(1 Johannes 5:2).

„Hieraan kennen wij, dat wij de kinderen Gods liefhebben, wanneer wij God liefhebben, en Zijne geboden bewaren”.

2½ MINUUT TOESPRAAKJES.

5 Maart	„Kaïn en Abel”.	
	„De Geschiedenis van Noach”.	Oude Testament.
12 Maart	„De Heilige Geest”.	
	„Het Groote Gebod”.	Nieuwe Testament.
17 Maart	„De Afval”.	
	„God heeft wederom gesproken”.	Evangelie Boodschap.
26 Maart	„Geloof”.	
	„Bekeering”.	Evangelieleer.

Uw Zondagsschool-President is bereid U verder inlichtingen te geven.

J. G. de G.

DE GROOTSTE VAN ALLEN

Door President John A. Widtsoe

Het middelpunt

Wat is het Christendom? Te oordeelen naar den naam: het waarheidsstelsel, de leerstellingen en de levenswandel, welke door Jezus de Christus werden geleerd. Wie is een Christen? Volgens den naam iemand die de leeringen van Jezus de Christus aanneemt en in praktijk brengt.

Het middelpunt van het Christendom moet dus Jezus van Nazareth zijn, geboren in Bethlehem, Wiens profetische titel: de Christus, een goddelijke zending aanduidt.

Meer dan een Mensch

Jezus van Nazareth is de belangrijkste figuur in de wereldgeschiedenis. Zijn invloed is over de geheele aarde merkbaar. Hij verschilt van alle andere menschen. Andere godsdienstige leiders worden gemakkelijk begrepen; hun strijd en overwinning zijn die van sterfelijken; de oude legendarische franje wordt men spoedig gewaar; zij zijn niet grooter dan andere groote mannen die hebben geleefd.

Jezus is een uitzonderlijke figuur in de wereldgeschiedenis. Een menschelijke maatstaf kan Hem niet worden aangelegd. Zijn eenvoudige, duidelijke leer overtreft elk ander onderricht. Hij overtreft alles wat de menschen op dit gebied hebben ervaren. Hij verwacht en verslaat Zijn vijanden, doch zegent Zijn volgelingen en vernieuwt hun levenskracht. Duizenden boeken zijn over Hem geschreven. Zoowel vriend als vijand erkennen de duurzame grootheid Zijner leeringen en de onoverwinnelijke kracht van Zijn leven — erkennen dat Hij meer was dan een mensch.

Wie was Hij?

Eer de wereld was

Eer de wereld was, leefde Jezus met Zijn Vader, onzen God, in de geestenwereld. De groote schare mannen en vrouwen, die op aarde hebben gewoond, wonen of zullen wonen, waren daar ook als geesten, kinderen van God. Jezus was hun Oudste Broeder.

Eeuwen gingen voorbij. De geestenscharen maakten actief gebruik van hun wil, waardoor zij vooruitgang maakten. Zij deden ondervinding op. Toen ontwierp de Vader een plan voor hun verdere ontwikkeling: het heilsplan. Zijn Zoon Jezus werd aangewezen om de leiding te hebben bij het ten uitvoer brengen van dit plan.

Dit was eenvoudig. De onsterfelijke geesten moesten naar de aarde afdalen, zonder heugenis aan hun vorig bestaan. Daar zouden zij een sterfelijk lichaam ontvangen, het booze moeten weerstaan, de schoonheid van zelfopoffering leeren kennen, de weerspannige

aarde aan zich onderwerpen en ziekte en dood doorstaan; dit alles om hun vermogens te ontwikkelen, hun wil te stalen, volmaakter gehoorzaamheid aan Gods wetten te leeren en zodoende geschikt te worden voor toekomstige, eeuwige ontwikkeling. Het plan was eenvoudig, doch zóó samengesteld dat het het gehalte van een onsterfelijken geest toetste. Het aardsch leven zou een school zijn, een leerklasse in de hogeschool der eeuwigheid. Het was ook in het plan besloten dat Jezus naar de aarde zou komen als de Zoon van een sterfelijke vrouw, maar gewonnen door Zijn Vader, ten einde deel te hebben aan de volvoering van het plan.

De Verzoening

Een geest, toegerust met een onvergankelijk lichaam is in staat de volste vreugde en ontwikkeling te ontvangen. Het lichaam, dat ten grave daalt, zou wederom verkregen moeten worden. Dit had de Vader beloofd. En Christus, de Zoon, had op Zich genomen dit voor de kinderen der aarde tot stand te brengen. Adam overtrad een wet, een noodzakelijke overtreding, zoodat zijn onsterfelijke geest een sterfelijk lichaam mocht verkrijgen. De dood kreeg daardoor macht over hem en ook zijn nageslacht werd onvermijdelijk den dood onderworpen. Door Adams handeling deed de dood zijn intrede in de wereld, door de daad van een ander konden de gevolgen van den dood opgeheven en de lichamen der menschen ten eeuwigen leven opgewekt worden. Iemand kan de draden doorknippen, welke een stad van licht voorzien, een ander kan ze weer verbinden, zoodat zij wederom licht kan ontvangen. Jezus gaf Zijn leven, Zijn aardsche leven, opdat alle menschen zouden worden opgewekt en zich voor immer verheugen in de vereeniging van lichaam en geest. Dit was de verzoening van Jezus, de Christus. Het mysterie van het proces moge ons begrip te boven gaan: maar de onschatbare dienst, den mensch bewezen, staat vast.

De gave van het Evangelie

Jezus deed meer dan boeten voor Adam's overtreding. Hij bracht de beginsels der waarheid op aarde, welke den mensch naar levensgeluk op aarde en in den hemel konden voeren. Dit waarheidsstelsel, het Evangelie, werd aan Vader Adam bekend gemaakt, en op verschillende tijden, toen de menschen van de waarheid waren afgeweken, wederom hersteld. Toen Jezus op aarde kwam, leerde Hij het in al zijn eenvoud aan Zijn tijdgenooten, en thans, in dezen tijd, na een lange periode van geestelijke duisternis, heeft Hij het opnieuw gegeven. Door alle eeuwen heen heeft Jezus, door middel van profeten en van de inspiratie, welke elke rechtvaardige ontvangt, getracht Adams kinderen een gedragslijn te doen volgen, welke hen in Gods tegenwoordigheid terug zal voeren, alwaar zij de vreugde van eeuwigdurende vooruitgang zullen smaken.

De Wet van Opoffering

Jezus toonde ons door Zijn eigen voorbeeld hoe eeuwige levensvreugde is te verkrijgen, hetgeen het doel van elkeen behoort te zijn. God verlangt Zijn kinderen blijde te zien. Om een leven te leiden, hetwelk ten volle voldoening verschaft, moet men zich aan bepaalde voorwaarden onderwerpen. De voornaamste hiervan is deze, dat de zoeker naar geluk elk verlangen onderdrukt en elke handeling nalaat, welke hem in conflict kunnen brengen met de voorschriften van het Evangelie; terwille van de zaligmaking der menschen moet hij bereid zijn alle wereldsche verlangens op zij te zetten, zoo noodig zijn bezittingen, zijn leven, kortom alles op te offeren. Slechts door den geest van opoffering kan de gave der eeuwige vreugde, welke op aarde begint en door de eeuwen heen voortduurt, worden verkregen en behouden. Jezus doorstond de moeilijkheden van het leven, deed afstand van aardsche gaven en gaf Zijn leven, opdat alle menschen in het eeuwige geluk mochten worden binnengevoerd. Zijn offer was meer dan mensche-lijk. Zijn lijden was uitermate hevig, want zijn bevattingsvermogen en gevoelsleven waren die van een God. In zijn doodsstrijd aan het kruis onderging hij de offerpijnen en het lijden der geheele wereld. De les van zelfopoffering was de hoogste gave Zijns levens. Door dit onmetelijk offer, dat ontzettend moet zijn geweest, verkreeg Hij groote vreugde voor Zichzelve: de vreugde van de deur te hebben geopend voor de verlossing van Zijn broeders en zusters. Zijn liefde voor ons maakte Zijn offer mogelijk.

De Verlosser

Zóó is dus Jezus van Nazareth, de Zoon Gods, onze Oudste Broeder, die van geslacht tot geslacht over de menschen heeft gewaakt van het begin der wereld af, die de Evangelieboodschap telkens en telkens weer aan een Oost-Indisch-doove en wilswakke wereld verkondigde, die alle pijnen dezer wereld leed, en stierf, opdat de menschen wederom hun lichamen mochten bezitten: gereinigd, onvergankelijk; die door Zijn voorbeeld ons de schoonheid en tevens de noodzakelijkheid toonde van liefde en zelfopoffering, die thans nog ons leidt en bijstaat en in den laatsten dag onze tolk, onze verdediger, onze pleiter bij God zal zijn en ons het eeuwige leven zal binnenvoeren.

Hij is onze Verlosser.

De onfeilbare kennis

Een Christen moet de onwankelbare wetenschap bezitten, dat Jezus van Nazareth naar de aarde kwam om den mensch te onderwijzen en voor zijn welzijn te sterven ter vervulling van een eeuwig plan. Zonder zulk een wisse kennis is het geloof in de Christelijke leer vluchtig en zwak.

De volle, overtuigende waarheid van de persoonlijke aanspraken

en de universeele boodschap van Jezus de Christus kan iedere ernstige waarheidszoeker verkrijgen.

Hij moet zichzelf daartoe in de eerste plaats in overeenstemming brengen met de waarheid, welke hij wenscht, door God om hulp te bidden om de waarheid te vinden. Niet meer en niet minder. Zulk een gebed moet elk verder onderzoek vergezellen.

Voorts moet een ernstig en zorgvuldig onderzoek worden ingesteld naar de door Christus geleerde leerstellingen, — een onpartijdige en onbevooroordeelde studie.

Tenslotte moet de leer in het dagelijksch leven worden toegepast, m.a.w. de proef op de som worden genomen.

Op geen andere wijze kan volledige, onwankelbare zekerheid omtrent de goddelijkheid van Jezus den Christus worden verkregen.

Zulk een ijverig, praktisch, door gebed geleid onderzoek zal nooit nalaten aan den geest van den onderzoeker te openbaren, dat Jezus van Nazareth God's Zoon is, de Leider en Verlosser der Menschheid.

Eén met Hem

Met zekerheid voor zichzelf te weten, dat Jezus de Christus is, met alles wat dit omvat, beteekent als 't ware één met Hem te zijn, verheven vreugden op aarde en in den hemel te genieten. Het heilsplan is voor alle menschen. Jezus is het middelpunt ervan. Iedere ware Christen werkt met Hem samen om de goddelijke doeleinden te bereiken en aldus wordt hij één met Hem en proeft, met mate, de zoete vruchten der gehoorzaamheid.

Jezus leerde één leer, onderwees één wet. Wanneer die leer en die wet door den mensch die onwillig is het rechte en nauwe pad, door Jezus gelegd, te bewandelen, worden gewijzigd, is zulk een eenheid, zulk een levensvoldoening niet mogelijk. De eenige manier om de Godheid te behagen en in het volle licht der waarheid te leven is: de geboden van den Zaligmaker, onaangeeroerd en ongewijzigd door den mensch, te aanvaarden en te gehoorzamen.

De Kerk van Jezus Christus moet den weg naar de eenheid met God aanwijzen door volkomen en absolute eensluidendheid met de wet des Heeren. Daarom kan er maar één voor den Heere geheel aannemelijke kerk zijn. In dezen tijd is de oorspronkelijke Kerk van Jezus Christus wederom opgericht geworden. Jezus van Nazareth is haar middelpunt, Zijn onveranderde leerstellingen zijn haar leidraad, en Zijn autoriteit, welke opnieuw aan den mensch is overgedragen, is de macht aan welke zij haar bestaan ontleent.

Verdere inlichtingen omtrent de leerstellingen en praktijken van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zullen den zoekers naar waarheid gaarne worden verstrekt.

VOOR JONGE OOGEN

De Mosterdpleister

Heb je wel eens met een mosterdpleister kennis gemaakt? Er zullen wel jongens en meisjes in mijn leeskring wezen, die er een hebben zien klaar maken: zoo'n kliemerige, kleverige klodderpap — en dan kregen ze die op hun bloote borst. Ze zullen zich waarschijnlijk niet alleen herinneren hoe zoo'n pleister er uit zag, maar ook de sterke lucht van het ding en hoe het aanvoelde: eerst klam en koud, maar weldra warm genoeg. Zoo'n mosterdpleister kon zeer doen, kon trekken van wat ben je me. Je wou maar dat het lastige ding gauw verwijderd werd en je ging smeeken en soebatten, dat moeder het er af zou nemen. Maar trok moeder het er af? Vast niet! Wou moeder dan dat je pijn leed? Volstrekt niet. Wist ze niet dat je het veel plezieriger zoudt vinden als ze die pleister verwijderde? O, ja. Maar waarom moest het ding dan blijven trekken totdat misschien de tranen uit je oogen kwamen en het je toescheen, dat je het niet langer staan kon?

Ken je het geheim van de mosterdpleister? Misschien wel; en misschien zouden enkelen van mijn jongens en meisjes mij wel een paar goede redenen kunnen geven, als ik eens eventjes alleen met hen praten kon, waarom moeder dat trekding niet verwijderde. Wist ze niet dat je het veel behagelijker zoude vinden als het er af was? Ja, veel behagelijker op dat oogenblik, maar niet den volgenden dag. Moeder, weet je, dacht aan den volgenden dag en jij kon aan niets anders denken dan aan dat oogenblik van pijn. En toen moeder aan den volgenden morgen dacht, zeide zij: „Neen, mijn kind, je moet het nog een poosje volhouden”. Wilde ze je graag zien lijden? Neen. Had zij medelijden met je? Misschien herinner je het je nog, dat er tranen in haar oogen waren. Herinner je je nog hoe minzaam ze haar lieve hand op je gezichtje lei en je toesprak: „Houd het nog een beetje vol”?

Waarom liet zij die pleister liggen? Omdat zij wist dat je bedreigd werd met ziekte, misschien een ernstige ziekte. Ze wist dat in de longen de bloedvaten vergroot waren en dat er stroomen bloeds naar binnen vloeiden, die daar wat de dokters een congestie noemen veroorzaakten: een ophooping van bloed. En zij wist, dat die pleister, als die er lang genoeg op bleef liggen, niet alleen jou trekken zou, maar ook je bloed — het bloed zou uit de longen komen naar de huid en zoo zou het gevaar wijken dat de longen

bedreigde. En je herinnert je, hoe rood de huid zag toen de pleister er af was, zoo rood als een biet! Moeder liet de pleister zoo lang liggen om je voor ernstige ziekte te vrijwaren. Ze wist zeer goed dat het ding niets baten zou als het er te vlug afgenomen werd.

Welnu, er is een wijze Vader, de Vader van ons allen, die soms toelaat dat wij pijn lijden. Wij houden nu net zoo min van pijn als toen wij nog klein waren en wij vragen Hem dikwijls de pijn te verwijderen omdat het zoo zeer doet. Neemt Hij altijd dat schrijven weg? Neen Hij zegt: „Wees stil, mijn kind, wacht nog een beetje”. Maar Hij zegt ook: „Ik weet dat het zeer doet”. Wij voelen hoe Zijn lieve hand ons aanraakt, als het ware, wat ons kalmeert, en Zijn fluisterstem sterkt ons, het te dulden. Waarom laat Hij toe dat wij moeten dulden en lijden? Omdat Hij ziet wat wij niet zien, net zoo min als je de ophooping van bloed in je longen kon zien: Hij ziet een groot kwaad, het een of ander dreigend gevaar, waarvoor Hij ons vrijwaren wil. Daarom laat Hij somtijds toe, dat Zijn kinderen de straffe pleister van armoede en gebrek gevoelen, de pleisters van verlies en ontmoediging, van ontbering en leed. Er is een groote verscheidenheid van trekpleisters. Hij laat ons soms maar huilen, laat de pleister nog wat liggen. Hij verwijdert „dat nare ding” niet voordat het zijn goede werk verricht heeft, want Hij heeft ons lief.

OOM BEN.

HUISBEZOEKLES VOOR MAART

Hoe moeten wij getuigenis geven?

Boven alles, broederen en zusters, laat ons geen machines zijn. De Heere scheidt behagen in woorden uit het hart. Wanneer wij spreken dienen wij te spreken zooals wij gevoelen en denken, niet zooals iemand anders voor ons heeft gevoeld of gedacht. Getuigen is getuigenis afleggen van iets dat wij zelf weten, het is een feit dat wij verstaan bevestigen, en plechtig een waarheid verklaren die wij in onze ondervinding opgedaan hebben. Het is niet het prediken eener redevoering, noch raadgeven, vermanen of beschouwen van dingen die plaats grijpen, of die gebeurd zijn, of die mogen geschieden. „Wij spreken, wat wij weten”, zegt Jezus „en getuigen, wat wij gezien hebben.” En David vertelt ons verder, „de getuigenis des Heeren is gewis, den slechten wijsheid gevende.” Voordat wij getuigenis kunnen geven van de waarheid des evangelies, moeten wij er eene kennis van hebben, welke komen moet door ijverige studie en door de inspiratie van den Geest Gods. Er zijn weinigen die niet voor zichzelf de een of andere waarheid kennen die hen geworden is, niet de eene of andere goedheid kunnen mededeelen die de Heere hun getoond heeft; weinigen die niet de eene of andere ondervinding, gedachte, het eene of andere gevoelen van het hart hebben, dat hen ware getuigen van

Christus en Zijn Evangelie kan maken. Hiervan te spreken in uw eigen taal, bijgestaan door den Geest Gods, is ware getuigenis. Indien er eenigen zijn die deze kennis niet hebben, moeten zij haar eerst zoeken en vinden alvorens zij kunnen getuigen. Een vormaante nemen, al is die nog zoo schoon en aangenaam voor het oor, om herhaald te worden zonder kennis, of geest of gevoel om licht en leven te geven, zou erger dan nutteloos zijn. Zulk een mechanische manier van doen zou een machine van den spreker maken, en zou den luisteraar niet stichten. Wie dezen raad volgen wil, ijverig kennis zoekende door gebed, door studie, door onderwijs, door goede boeken, en door voorbeeldig te leven, hem kunnen wij stellig beloven dat hij iederen dag wijzer worden zal, en dat hij, voordat het jaar voorbijgegaan is, kan opstaan in de bijeenkomst en eene getuigenis geven, die de harten der aanwezigen raken zal.

DE AFGOD

Een arme heiden boog gedurig voor zijn God,
 Een houten beeld, reeds oud, en, mogelijk, half verrot,
 Maar door de verfkwast met wat kleuren overstreken.
 Daar lag hij diep bedroefd op 't ijverigst voor te smeecken.
 Ach, zei hij, huisgod, wien mijn vader jaren lang,
 En ik bijzonder eer, en aan wiens kniën ik hang,
 Zie toch mijn armoe: 'k heb geen brood om bij te leven,
 Verschaf mij nooddruft, ach, gij immers kunt ze geven.
 Te werken heb ik niet, en 't hongren valt zoo hard;
 Och, wist ge eens bij gevoel, hoe jammerlijk het smart!
 Een halve daalder slechts zou me immers recht verrijken,
 Daar had ik alles mee. — o, Laat me niet bezwijken,
 Zie hier een leege beurs, die leg ik voor u neer;
 Ai, vul die, 'k ben hier na een half uur rustens weer.
 Denk wat ik aan u deed, om u mooi op te schikken,
 Dat ge in den bogaard niet meer vooglen zoudt verschrikken,
 Maar hier een God zijn, die, bezat ik geld als zand,
 Bewierookt worden zoudt, zoo goed als één in 't land. —
 Zoo sprak hij, en vertrok, vol eerbied in 't verwachten;
 En keerde een poos daarna, vervroolijkt van gedachten;
 Hij at, verzekerd van een kleine handvol geld,
 En had het bakkerswif daar weer op uitgesteld;
 Ja, zelfs zich onderweg ook schoenen laten meten,
 En was zijn armoe in de zoetste hoop vergeten.
 Nu kwam hij weer. — De beurs was plat, en niet een duit,
 Hij schudde wat hij mocht, geen *heller* viel daar uit.
 Nu was hij raadloos en wanhopig. In verwoedheid
 Grijpt hij den afgod aan: „Erkent ge zoo mijn goedheid,
 Gij, onbarmhartig beeld,” — dus zegt hij — „lig daar neer!

Nu krijgt gij nooit van mij de minste vriendschap meer.
 Indien gij nukken hebt, ik ook dan heb mijn nukken.”
 Paf, zegt hij, smijt het om, en 't valt in duizend stukken;
 Hij zelf, hij schrikt er van. — Maar 't glinstert op den grond.
 Daar liggen *patakons* bij menigte in het rond!
 De holle balg van 't beeld hield geld in zich besloten,
 En de oopning was voor 't oog met lood weer toegegoten,
 Het beeld was redloos weg aan splinters; maar de schat
 Behield de arme man, die 't leelijk ding bezat. —
 Mijn vriend, hebt ge ook wel niet een afgod, waar ge aan offert;
 Het zij dan 't geel metaal, dat ge in uw schatkist koffert;
 't Zij 't ijdele pronkbeeld van geleerdheid zonder baat,
 Met stijve staatsmaar en strakgeplooid gelaat;
 't Zij eerezucht, roemdorst, of al soortgelijke grillen,
 Waar we allen meestendeel ons leven aan verspillen;
 Of wat het zijn mag, daar ge uw heil van wacht, wellicht
 Voor slooft en arbeidt, als een eerste en duurste plicht?
 — Och, ieder heeft doorgaans zoo'n popje dat hij huldigt,
 Als waar hij 't boven God zijn gansche ziel verschuldigd.
 Ga in uzelf, doorzoek uw boezem en gedrag,
 En zalig, die er zich geheel van zuivren mag! —
 Wel zeker, dat het u nooit zegen toe zal voegen,
 Laat af, van voor dat ding in 't oud gareel te zwoegen,
 Maar grijpt het moedig aan, en brijzel 't gansch tot gruis,
 Zoo komt u van omhoog de ware zegen thuis.

1756—1831.

W. Bilderdijk.

AMSTERDAMSCH E CONFERENTIE

Groote opkomst verwacht

Zaterdag 18 en Zondag 19 Februari zijn de vastgestelde dagen voor de voorjaarsconferentie van het Amsterdamsche District. Ouder gewoonte wordt er op den eersten dag een zendelingen vergadering gehouden en wel om 10 uur v.m. Dienzelfden dag, Zaterdag dus, wordt er 's avonds een „gezellig avondje” gegeven, waarop alle leden en zendelingen verwacht worden.

Op den Zondag drie bijeenkomsten: 10 uur v.m., 3 en 7 uur n.m. Zijt gij een waarheidzoeker, binnen of buiten de Kerk? „Op zoek naar waarheid” is het onderwerp van de Conferentie.

*Amsterdam ontsluit de poort
 der Conferenties — zegt het voort!*

DE WEG TOT VOLMAKING

(Vervolg van blz. 16)

Les 7

De proef op de som

Klasleiders: deze les dient minstens een week van te voren aangekondigd te worden in uw klassen. Vraagt al de leden een lijstje mee te brengen van al de achternamen (liefst alfabetisch) die ze bij hun naspeuringen van eigen stamboomen hebben ontmoet. Hun eigen voorouders dus plus de aangehuwde namen. Het is niet noodig te vermelden dat ze Jan, Piet of Klaas heetten, of Truitje, Aagje of Mientje. Geen voornamen dus; alleen achternamen: Bakker, Kuiper, Molenaar, enz.

Elke klas vergelijkt dan de lijsten om te zien of er gelijklopende namen op voorkomen. Mocht dat blijken, dan kunnen de betrokken personen later onderling verder zien of ze met dezelfde voorouders of aangehuwden te doen hebben. Elke klas stuurt voorts de gegevens aan onzen Opziener, broeder John E. van Boerum, p/a het hoofdkantoor der Zending. Wij zullen dan al de gegevens alfabetisch rangschikken en U een getypt afschrift toesturen.

Dit is een steekproef: wij willen eens zien of de ervaring, in andere landen opgedaan, dat een groot deel van onze leden aan elkaar verwant is, ook zal blijken hier bevestigd te worden. Het kan tot aangename verrassingen leiden, vooral als de betrokken personen tot nauwkeurige vergelijking komen.

Mogen wij op aller goede medewerking rekenen? Wij hopen het. Hoe meer er aan meedoen, des te beter zullen de resultaten zijn.

Les 11.

Ter verscherping van onze genealogische groepen in het praktische naspeuringswerk, stellen wij hieronder een aantal vragen, die onderling behandeld dienen te worden. In een later nummer zullen wij de antwoorden geven. Wacht daarop echter niet — uw eigen voordeel gebiedt dat u tracht de vragen zelf te beantwoorden.

1. Wat is een gaardersarchief? een notariëel archief? een provinciaal archief? een rechterlijk archief?
2. Is het geoorloofd, afbeeldingen te maken van archiefbescheiden?
3. Waar zijn de registers van den Burgerlijken Stand van 1812—1843 te vinden?
4. Zijn alle doop-, trouw- en begraafboeken van vóór 1813 reeds overgebracht naar de rijksarchiefbewaarplaatsen?
5. Mogen stukken, die afkomstig zijn uit het Kabinet der Koningin geraadpleegd worden?
6. Wat zijn momboirkamer-archieven? Waterschapsarchieven? Veenschaps- en veenpolderarchieven?
7. Waar zijn de Rijksarchiefbewaarplaatsen gevestigd? Waar de Algemeene Rijksarchiefbewaarplaats?

CHRISTEN-ZIJN

Christen-zijn is: in ons leven
 hier op aarde een wederschijn
 van Gods menschgeworden Zone,
 van Zijn geest, Zijn liefde zijn.

Niet slechts rustend lauwren oogsten
 van voor ons volbrachten strijd,
 maar een dagelijks zich omgorden
 tot actieven dienst bereid.

Christen-zijn Mij rijst voor oogen —
 schooner leven is er niet! —
 't beeld van Hem, Wiens Naam wij dragen,
 die Zijn lichtend spoor ons liet.

Christen-zijn Doordringt mij immer
 bij der dagen-dingen sleur
 verantwoordelijkheid als drager
 van een Naam zóó superieur?

Is in harmonie ons wezen
 met dien schoonen Naam geweest,
 en 't niveau, waarop wij leven,
 steeds getoetst aan Christus' geest?

De adel van dien Naam verplicht ons,
 hoog te houden Zijn banier,
 en Zijn standaard fier te ontplooiën
 met ontsloten, blank vizier.

Groote mannen droegen worstlend
 vragen, nooden van hun tijd,
 zochten voor problemen antwoord,
 hart en ziel hún tijd gewijd.

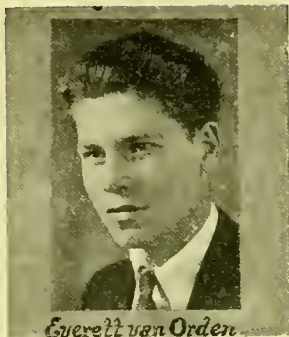
Christus droeg van *alle* eeuwen
aller leven vraag en nood.
 In Zich Zelf is Hij: *Het antwoord*
 Hij alleen is eeuwig groot;

biedt voor *alle* raadslen klaarheid,
 steun voor *aller* nooden wicht;
 Christus straalt voor levens duister
aller tijden: *Levenslicht*.

Mogen, met dien Naam geteekend,
 Christnen wij, in aantal klein,
 hoe van verre en ach hoe nietig,
 van dát Licht een schijnsel zijn!

ZENDINGSNIEUWS

Ontslagen

De volgende zendingen zijn eervol ontslagen van hun zendingsarbeid hier ter lande: Ouderling Arthur van Otten, die het laatst te Rotterdam werkte als districts-president, Ouderling Everett A. van Orden, laatst werkzaam te Leiden, en Ouderling Geert Boekweg Jr., wiens laatste standplaats te Overmaas als presideerende ouderling was.

Ouderlingen Van Otten en Van Orden zijn op 16 Januari j.l. van Rotterdam naar Cherbourg, Frankrijk vertrokken waar zij sloop gingen op 20 Januari per S.S. Leviathan van de Vereenigde Staten Lijn.

Ouderling Boekweg vertrok van Rotterdam op 28 Januari j.l. en is op 2 Februari per S.S. President Harding van de Vereenigde Staten Lijn van Le Havre, Frankrijk afgevaardigd.

Aangekomen

Op 4 Februari j.l. zijn te Rotterdam aangekomen: Ouderlingen Lewis E. Whetman, Louis H. Hagen en Raymond V. Kooyman om een zending te vervullen in ons land. Alle drie komen uit Salt Lake City, Utah.

Ouderling Whetman is te Alkmaar geplaatst, Ouderling Hagen te Dordrecht en Ouderling Kooyman te Amsterdam.

Verplaatst

Ouderling Woodrow W. Winward van Leiden naar Utrecht; Ouderling Kennet E. Knapp van Dordrecht naar Leiden; Ouderling Douwe J. Van der Werff van Overmaas naar Groningen; Ouderling John W. Evertsen van Arnhem naar Overmaas; Ouderling M. Le Roy de Korver van Groningen naar Arnhem; Ouderling Lowell J. van Dam van Alkmaar naar Almelo.

Overleden

DORIS. Te Salt Lake City is op 15 October 1932 overleden Jacoba Jongsma-Doris, die den 13den Maart 1870 te Opende, Groningen geboren werd. Zuster Jongsma was tweemaal gehuwd: haar eerste echtgenoot was Klaas Strikwerda en haar tweede, Derk Doris. Zij emigreerde ruim 7 jaar geleden naar het Rotsgebergte waar zij sindsdien heeft gewoond. Er zijn thans 3 van haar zonen te Salt Lake City woonachtig en 1 dochter te Groningen, die allen leden der Kerk zijn. Zuster Doris was een ijverig en getrouw lid der Kerk.

O.O.V.-WEDSTRIJDWERK

M.-Mannenkwartet

LIEF OUDERHUIS

(Wijze: *Sweet Genevieve*)

Lief Ouderhuis, ik gaf al 't mijn',
 Als ik uw vreugd herwinnen kon;
 Als ik opnieuw weer jong mocht zijn,
 Voordat verzinkt mijn levenszon:
 Kon rusten weer aan moeders hart,
 Zoo zalig zoet, zoo ingerust;
 Nog onbekend met wereldsmart,
 Vol onbezorgden levenslust.

Koor:

*Lief Ouderhuis, het best op aard',
 Waar moederliefde zat ten troon,
 Als gij des hemels schaduw waart,
 Wat is dan wel der Goden woon!*

Ik klaag niet, neen! Die kindertijd,
 Dat Paradijs, het moest vergaan:
 Slechts hij die denkt en werkt en lijdt,
 Leert iets van 't doel van ons bestaan.
 Ik loof en dank en prijs den Heer
 Voor 't Pad dat voert naar 't Eeuwig Thuis,
 Maar toch, o, had ik nog eens weer
 Mijn jeugd en u, lief Ouderhuis!

K.

INHOUD

Hoe men Hemelzegen verkrijgt	49	Amsterdamsche Conferentie . . .	60
Zondagsschoolwerk v. Maart '33	52	De weg tot volmaking . . .	61
De grootste van allen . . .	53	Christen-zijn	62
Voor jonge oogen	57	Zendingsnieuws	63
Huisbezoekles voor Maart . . .	58	O.O.V.-Wedstrijdwerk	64
De afgod	59		

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B,
 Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending
 Abonnementsprijs per jaar: Nederland f3.—, Buitenland f4.—
 Afzonderlijke nummers 15 cent.